

JÓ RIVADULLA PUPI HERRERA

MAREA MEA
CĂLĂTORIE
ÎN
TIMP

Mesajul pe care l-a primit Alex în dimineața zilei sale de naștere era extrem de misterios. Era scris cu cerneală invizibilă și, în plus, îl primise de la porumbelul mesager al mătușii Ágata.

De-abia își putea stăpâni emoția, în timp ce ținea bucățica de hârtie deasupra flăcării unui chibrit (mătușa lui îl învățase să scrie cu suc de lămâie, care nu se vede decât dacă-l încălzești). Cuvintele au apărut aproape ca prin minune:

„VINO ÎN LABORATOR DUPĂ CE TERMINI ORELE
LA ȘCOALĂ. NU PIERDE TIMP! :D M.A.“

Restul dimineții i-a fost foarte dificil să fie atent la ore. Alex nu se gândea decât la surpriza mătușii Ágata. Sigur era un cadou pentru ziua lui de naștere! Oare îi fabricase, în sfârșit, robotul pe care și l-a dorit dintotdeauna?

Alex visa să aibă prieteni roboți, ca să stea de vorbă cu ei și să se joace jocuri video. În loc de asta, avea o grămadă de colegi cu care nu știa despre ce să vorbească. Copiii de vârsta lui erau foarte dificili.

— Copii, nu uitați că luni aveți test la istorie, a spus învățătoarea.

Luni! Era deja vineri, adică va trebui să-și petreacă weekendul învățând, și nu se va putea juca cu robotul lui.

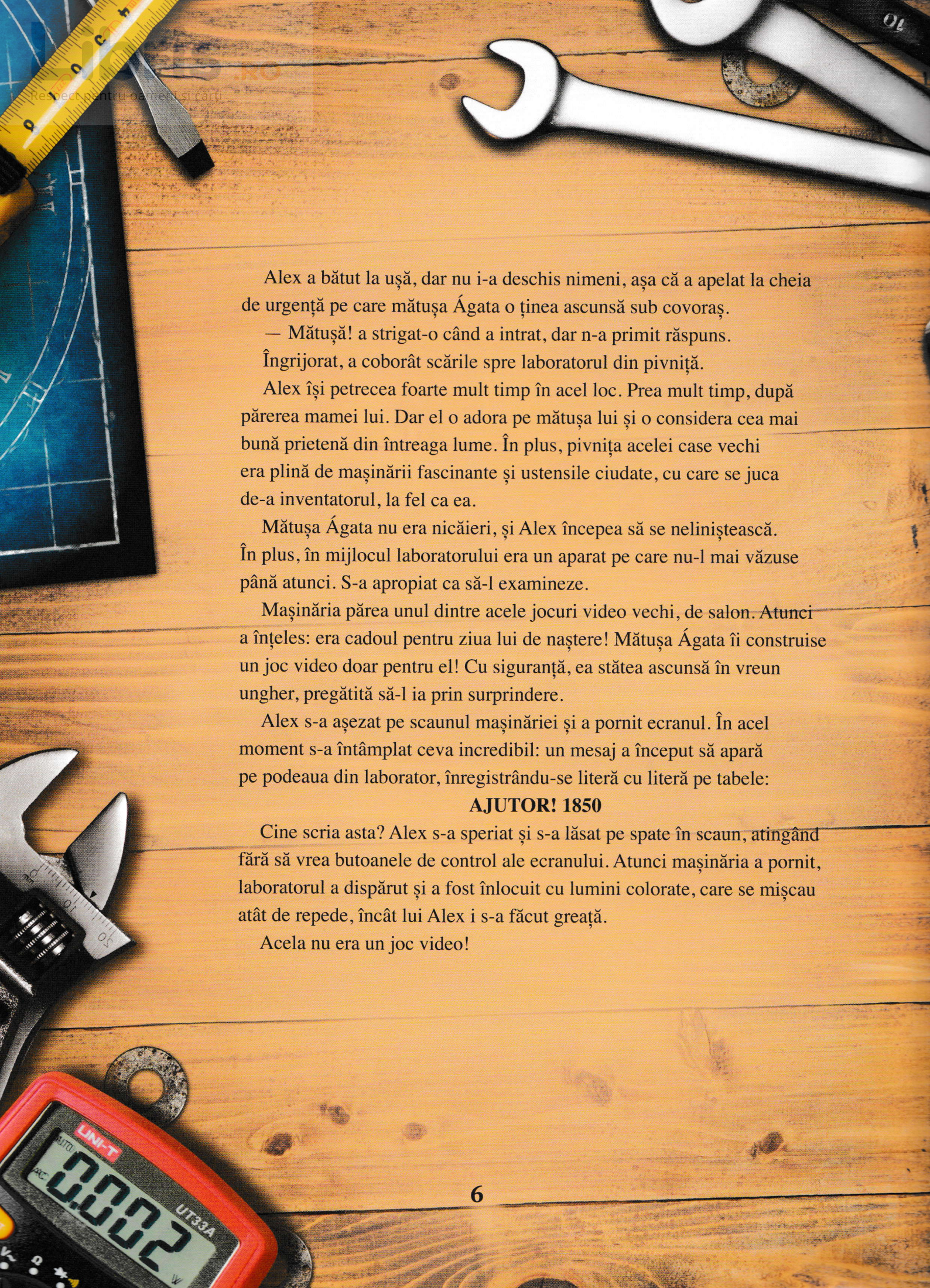
— Nu! a exclamat fără să vrea, iar toți cei din sala de clasă au rămas cu ochii ațintiți asupra lui.

L-a salvat clopoțelul și n-a mai trebuit să dea explicații. A fugit cât l-au ținut picioarele până la casa mătușii lui.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Alex a bătut la ușă, dar nu i-a deschis nimeni, așa că a apelat la cheia de urgență pe care mătușa Ágata o ținea ascunsă sub covoraș.

— Mătușă! a strigat-o când a intrat, dar n-a primit răspuns.

Îngrijorat, a coborât scările spre laboratorul din pivniță.

Alex își petrecea foarte mult timp în acel loc. Prea mult timp, după părerea mamei lui. Dar el o adora pe mătușa lui și o considera cea mai bună prietenă din întreaga lume. În plus, pivnița acelei case vechi era plină de mașinării fascinante și ustensile ciudate, cu care se juca de-a inventatorul, la fel ca ea.

Mătușa Ágata nu era nicăieri, și Alex începea să se neliniștească. În plus, în mijlocul laboratorului era un aparat pe care nu-l mai văzuse până atunci. S-a apropiat ca să-l examineze.

Mașinăria părea unul dintre acele jocuri video vechi, de salon. Atunci a înțeles: era cadoul pentru ziua lui de naștere! Mătușa Ágata îi construise un joc video doar pentru el! Cu siguranță, ea stătea ascunsă în vreun ungher, pregătită să-l ia prin surprindere.

Alex s-a așezat pe scaunul mașinăriei și a pornit ecranul. În acel moment s-a întâmplat ceva incredibil: un mesaj a început să apară pe podeaua din laborator, înregistrându-se literă cu literă pe tablele:

AJUTOR! 1850

Cine scria asta? Alex s-a speriat și s-a lăsat pe spate în scaun, atingând fără să vrea butoanele de control ale ecranului. Atunci mașinăria a pornit, laboratorul a dispărut și a fost înlocuit cu lumini colorate, care se mișcau atât de repede, încât lui Alex i s-a făcut greață.

Acela nu era un joc video!

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

AUX

CRONOTOPIA

Când luminile s-au oprit în cele din urmă, mașinăria s-a zguduit așa de tare, încât l-a trântit pe Alex la podea. Dar, în loc să aterizeze pe podeaua murdară a pivniței, a aterizat pe o plantă cu frunze imense.

De la smucitură și de la șoc, Alex și-a vărsat micul dejun, apoi s-a uitat în jur. Se afla în mijlocul unei jungle!

S-a grăbit să se întoarcă la mașinărie, dar a auzit un plâns. S-a hotărât să cerceteze, căci poate cineva avea nevoie de ajutor. Picioarele i s-au cufundat într-un noroi urât mirositor, în timp ce se adâncea în desiș. O insectă scârboasă a încercat să-l înțepe cu un ac mare cât o spadă. Alex a fugit ca să se ascundă și a dat peste un pui de dinozaur care se smiorcăia într-un cuib. S-a apropiat de el și l-a atins ușor cu palma între coarne.

— Liniștește-te... Unde e mama ta?

Micuțul s-a aruncat la picioarele lui Alex, iar el l-a ridicat, nu fără efort.

— Ești un micuț orfan, așa-i? Nu-ți face griji, o să am eu grijă de tine. Dar mai întâi trebuie să...

L-a întrerupt un răcnet puternic. S-a întors și a dat peste un tiranozaur gigantic. Alex a țipat, puiul de dinozaur a făcut pipi pe el, tiranozaurul a răcnit din nou, și atunci au luat-o cu toții la fugă.

Alex nu era foarte rapid, mai ales când avea în brațe pui de dinozauri. Și-a dat seama că trebuia să inventeze repede un plan, dacă nu voia să fie înfulecat.

Libris

Respect pentru oameni și cărți

